

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Ogorodnic Vladislav XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 08.02.2018 – 12.07.2018

instanța de apel: 30.07.2018 – 30.10.2018

instanța de recurs: 31.07.2019 – 29.01.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 iulie 2018, *cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ogorodnic Vladislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 8(opt) luni, în penitenciar de tip semiînchis, precum și o pedeapsă complementară obligatorie privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 ani.

În baza art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilite lui Ogorodnic Vladislav, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 3 ani, dacă inculpatul în acest termen: a) se va abține de la comiterea oricărei infracțiuni sau contravenții intenționate, b) nu va frecventa locuri sau persoane în care se consumă droguri, c) nu va consuma ilegal droguri și va urma un tratament pentru narcomanie, astfel îndreptățind încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Ogorodnic Vladislav, la XXXXXaproximativ la ora 15:00, aflându-se pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău, urmărind păstrarea fără scop de înstrăinare,

precum și altor operațiuni ilegale cu analogul drogului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său criminal, ilegal a deținut la sine masă vegetală uscată și mărunțită în cantitate de 0,379 g, de culoare gălbuie, îmbibată cu cannabinoidul sintetic – MDMB(N)-2201 ($C_{20}H_{28}FN_3O_3$), ambalată într-un pachetel de hârtie, păstrând-o asupra sa până la momentul în care aceasta a fost ridicată și sigilată de colaboratorii Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău implicați în activitatea de menținere a ordinii publice.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12/1-R-6269 din XXXXX în masa vegetală de culoare gălbuie în cantitate de (0.379 g), prezentată într-un pachetel de hârtie, ridicată la data de XXXXX de la cet. Ogorodnic Vladislav, se conține substanța MDMB(N)-2201, care conform scrisorii nr. 01-12/632 din XXXXX al IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor, constituie analogul al substanțelor psihotrope AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „*Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2 Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004*”.

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „*Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 g constituie proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului Ogorodnic Vladislav, au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

3. Procurorul a atacat cu apel cu sentința, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi decizii prin care Ogorodnic Vladislav să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsă de 1 an 8 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 4 ani.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- sentința în partea individualizării pedepsei penale este neîntemeiată;
- la individualizarea pedepsei, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal. Totodată, consideră că instanța la stabilirea pedepsei inculpatului, neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a acesteia pe perioadă de probațiune, fără a lua în considerație că pedeapsa penală are drept scop corectarea și reeducarea vinovatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea de săvârșire de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpatului;

- analizând personalitatea inculpatului, consideră că pedeapsa numită de prima instanță cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune, este una inequitabilă, instanța dispunând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că inculpatul din start nu-și recunoștea vinovăția și nu s-a căit de cele comise, a încercat să inducă în eroare organul de urmărire penală prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, ceea ce a creat impedimente în activitatea de investigare a infracțiunii, că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Ogorodnic Vladislav tolerează traficul ilicit de substanțe narcotice și activitatea criminală de desfacere a drogurilor pe teritoriul Republicii Moldova, că echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate, că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane;

- instanța de judecată nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care nu este angajat în câmpul muncii, nu menține careva legături cu locul de reședință și familia sa. Ogorodnic Vladislav dând dovadă de indiferență față de derularea procesului penal în care are statut procesual de inculpat, conștientizând obligativitatea participării în cadrul tuturor ședințelor de judecată, în special la pronunțarea sentinței, nu s-a prezentat la această etapă a procesului penal;

- raportând prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal la circumstanțele de fapt constatate, este de concluzionat că pedeapsa stabilită de instanță nu va duce la restabilirea echității sociale, cât și corectarea inculpatului, deoarece numai prin aplicarea unei pedepse cu închisoare se va realiza sarcina justiției penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2018, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat corectitudinea concluziilor primei instanțe privind categoria și măsura de pedeapsă stabilite inculpatului Ogorodnic Vladislav, prima instanță ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante, prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și de scopul pedepsei, care presupune corectarea și reeducarea vinovatului, astfel, instanța de apel a respins argumentele invocate de către acuzatorul de stat, precum că prima instanță a aplicat lui Ogorodnic Vladislav o pedeapsă prea blândă, care nu-și va atinge scopul corectării și reeducării vinovatului, apreciindu-le ca nefondate.

În acest sens instanța de apel a statuat, că individualizând pedeapsa inculpatului Ogorodnic Vladislav, prima instanță a reținut că acesta și-a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv la serviciu, anterior nu este judecat.

Reieșind din cele indicate supra, instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile apelantului că inculpatul ”... *din start nu și-a recunoscut vinovăția și nu s-a căit de cele comise, a încercat să inducă în eroare organul de urmărire penală prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, ceea ce a creat impedimente în activitatea de investigare a infracțiunii, inclusiv asupra personalității acestuia*”, deoarece potrivit materialelor cauzei în cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuț și în calitate de învinuit Ogorodnic Vladislav și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise.

De asemenea, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a considerat că inculpatului Ogorodnic Vladislav urmează a fi condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prin numirea unei pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 8 (opt) luni, iar prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal să fie suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de 3 (trei) ani.

Cu referire la argumentele acuzatorului de stat, precum că, suspendarea pedepsei penale stabilite lui Ogorodnic Vladislav este nejustificată și nu corespunde gravității faptelor imputate și circumstanțelor cazului, inclusiv în coroborare cu personalitatea celui vinovat și comportamentului acestuia, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, menționând că prima instanță corect a reținut din materialele cauzei că inculpatul este o persoană relativ tânără (are 22 ani) ale cărei valori sociale și reguli de comportament sunt încă în formare, anterior nu a fost atras la răspundere penală și nu a fost implicat în careva alte activități ilegale, luând în calcul personalitatea acestuia a argumentat că plasarea acestuia în mediul carceral prezintă riscul dăunării integrității morale a acestuia și că nu există careva impedimente legale la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel din 30 octombrie 2018, pronunțată motivat la 04 decembrie 2018, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, la 20 decembrie 2018, prin care, invocând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului procurorul a menționat că:

- dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivat de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederi art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală unde este prevăzut că,

sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, prevederile ce sunt valabile și pentru instanța de apel;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- instanțele de fond nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate;

- concluziile instanțelor de fond la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului acuzării în raport cu materialele cauzei, ținând cont de argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar la rândul său art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanțelor de fond cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiurile pentru prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs indicat de recurent, și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, Colegiul penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate argumentele invocate de către partea acuzării și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată, sub aspectele indicate.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal apreciază alegațiile părții acuzării sunt declarative și neîntemeiate, deoarece instanța de apel corect a statuat asupra menținerii soluției primei instanțe cu privire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

Astfel Colegiul penal atestă că prima instanță și instanța de apel corect au aplicat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele comiterii infracțiunii și de practica judiciară constantă la acest capitol.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În speță instanțele de fond au stabilit că inculpatului Ogorodnic Vladislav, și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, anterior nu este judecat.

Instanța de recurs subliniază că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

La caz prin sentință Ogorodnic Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 1 an și 8 luni închisoare, și în temeiul art. 90 Cod penal cu dispunerea suspendării executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 3 ani.

Colegiul penal consideră că alegațiile procurorului cu privire la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale sunt declarative, deoarece art. 90 Cod penal acordă dreptul decisiv a instanței de judecată de a aplica suspendarea executării pedepsei cu închisoare cu respectarea rigorilor de motivare, respectate în speță de către instanțele judecătorești, iar o altă opinie a participanților la proces asupra acestei soluții în lipsa unei motivări corespunzătoare nu poate constitui în sine un temei de casare a deciziei.

În speță instanțele de fond au stabilit că inculpatului Ogorodnic Vladislav, și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, anterior nu este judecat.

Din analiza deciziei recurate Colegiul penal a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții acuzării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate au constituit obiect de discuție în instanța de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței, așa cum este indicat în pct. 4.1. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii Albert c. România din 16.02.2010.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel în partea stabilirii și individualizării pedepsei corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui ***Ogorodnic Vladislav XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor